

Deček v črtasti pižami je mladinski roman. Napisal ga je irski pisatelj John Boyne. Izšel je leta 2006 in je bil do sedaj prevedena v trideset jezikov. V slovenščino ga je prevedla Andrea Švab. Po knjigi je bil posnet istoimenski film.

AVTOR

John Boyne je irski pisatelj srednje generacije, rojen leta 1971 v Dublinu. Študiral je angleško književnost in bil študent kreativnega pisanja na University of East Anglia v Norwichu, kjer je prejel nagrado Curtis Brown. Je avtor številnih kratkih zgodb, otroških del in tudi romanov za odrasle.

OBNOVA

Zgodba se dogaja v času druge svetovne vojne. Bruno je živel skupaj s tri leta starejšo sestro Gretel, mamo in očetom v Berlinu. Nekega dne, ko se je vrnil iz šole je njihova pomočnica Maria vse njegove stvari pospravila v velike lesene zaboje. Ko je jo zagledal mu ni bilo nič jasno zato je vprašal Mario kaj se dogaja. S prva je mislil da je kaj ušpičil in ga zato pošiljajo od doma. Nato pa pride mama in mu razloži, da je oče dobil odgovorno službo in vsa družina se je selila v nov kraj. Ampak, ker je bil Bruno star samo osem let sploh ni vedel kakšno službo ima oče in kaj dela tam. Vedel je le da ima lepo uniformo z veliko okraski.

Preselili so se v novo hišo, ki je bila čisto drugačna od tiste v Berlinu. Stala je na samem, na praznem, neobljudenem kraju. Ampak Brunu nov dom vseeno ni bil ni bil všeč zato je rekel mami da bi lahko pojedli, se malo razgledali in se odpočili, nato odšli nazaj domov. Mama mu je razložila da je to zdaj njihov dom in da za zdaj ne grejo nikamor. Bruna pa je jezno rekel da je vse skupaj narobe, nepošteno in velika napaka, za katero bo na koncu nekdo moral plačati! Mama je bila zelo jezna ker tako govori zato mu je rekla naj pomaga Marii pri razpakiranju. Medtem ko sta pospravljala je Bruno spraševal Mario kaj si misli, ali niso naredili velike napake, ker so prišli sem? A ona mu je rekla samo, da ona ne odloča o tem. Na koncu pogovora pa mu je še rekla da naj se raje izogiba vojakov, ker je pred tem prišel neki vojak po imenu Kotler v sobo in je bil na pogled zelo jezen in nasilen, kar je Bruna prestrašilo.

ko je Maria odšla se je počasi sprehodil do okna v upanju, da bi mogoče videl vse do Berlina, njihovo hišo, ulice okoli nje in vse kakor je bilo takrat ko je bil še tam. Ko pa je pogledal skozi pa je bil razočaran videl je trato za hišo, ko pa je pogled usmeril bolj gor pa je videl očete, dedke, otroke ki se mu niso zdeli prijazni in kar v hipu se mu je zazdelo da to ni nič vernega. Kar je videl je pokazal tudi svoji sestri ki se je prav tako čudila zakaj so tam in kje so vse ženske. Videla sta tudi zelo visoko ograjo, višjo od njihove hiše. Za ograjo ni bilo trave bila je bolj rdeča zemlja, na tem območju so bile tudi kolibe. Gretel je čez nekaj časa padlo na pamet da je to morda podeželje, Bruno pa se s tem ni strinjal. Gretel je sedla na posteljo in premišljevala ampak potem je odšla in rekla, da gre pospravljat svoje punčke.

Vedno bolj si je Bruno želel nazaj v Berlin in ker tudi očeta ni videl že nekaj dni, zaradi službe se je odločil da gre k njemu v pisarno in tam se je spet pritoževal kako mu v novem domu ni všeč.

Nekega dne je boli Brunotu zelo dolgčas zato se je spomnil da si lahko naredi gugalnico na starem hrastu pred hišo. Ampak imel je problem ker ni našel nič primerneje hotel uporabiti gumo avtomobila a je ni mogel najti. Pred hišo je videl Gretel in Kotlerja- vojaka ki je prvi dan vstopil v njegovo sobo in ga jezno gledal, zato ga je vprašal če mogoče ve kje si najde gumo. Kotler je prikimal in ukazal nekemu služabniku po imenu Pavel naj ga odpelje za hišo v lope. Tam naj si izbere gumo in naj naredi vse kar mu Bruno naroči. Ko si je le naredil gugalnico mu je po nekaj časa gaganja spodrsnilo. Pritekel je Pavel ga odnesel v hišo in polil rano. Ko je prišla mama domov se mu je zahvalila ampak zaradi okoliščin mu je rekla da bo bolje če reče da je rano oskrbela ona. Bruno pa tega ni razumel.

Na enkrat pa se je vse spremenilo mama in oče sta se odločila da bosta imela Bruno in Gretel pouk in to kar doma. Učitelj ju je učil o vsej grozote, ki so se dogajale na svatu, o vseh vojnah in nasilju, za kar je bil Bruno še premlad. Tudi njegova sestra se je popolnoma spremenila. Ni se več igrala s punčkami. Obnašala se je kot prava ženska.

Nekaj dni za tem je premišljeval da bi lahko šel raziskovat in odločil se je da bo raziskal vrt za hišo, čeprav mu je mama prepovedala vstop nanj. Ker ga je tako močno zanimalo za kaj je tista ograja, ki jo je videl se je odločil, da bo nekako odšel ven. Splezal je skozi okno lope in odšel. Ko je prišel do ograje in tam zagledal dečka po imenu Šmuel in je bil Žid. Začel se je družiti z njim in igrati kot pravi prijatelji počnejo. Vsek dan je hodil k njemu kdaj pa kdaj mu je prinesel hrano. Ampak njuno prijateljstvo je moralo ostati skrito, saj je bil Bruno sin komandanta, Šmuel pa le deček iz taborišča.

Vsak dan ko je Bruno prišel k njemu ga je spraševal ali lahko spleza pod žico, da bi se skupaj igrala in da bi spoznal še druge dečke iz taborišča. Minilo je že eno leto odkar so se priselili in pravkar so izvedeli da se lahko vrnejo nazaj v Berlin. Zaradi ta spremembe Brunu ni ostalo še veliko časa za druženje z Šmuelom, zato sta se zmenila, da mu bo prinesel obleko (da ga na bodo prepoznali) in da bo Bruno prišel na drugo stran ograje in mu pomagal iskati očeta. Že ko je prišel mu je bilo vse drugače saj si je predstavljal taborišče čisto drugače. Ves dan sta iskala a ga nista našla. Zmračilo se je in Bruno je pomislil da bi mogel oditi nazaj domov a takrat je zaslišal žvižg in iz vseh strani so prišli vojaki in jih nekam odpeljali. Spraševal je Šmuela kam gredo on pa mu je odvrnil da gredo na sprehod. Brunu ni bilo nič jasno čez čas so prišli do sobe kjer so se zaprla vrata in takrat je rekel Bruno še zadnje besede. Šmuelu je rekel de je on njegov najboljši prijatelj, takrat ga je prijel za roko in ni pomislil na to da bi ga izpustil.

Za tem niso ničesar slišali o njem. Iskali so ga vse povsod in na koncu našli njegova oblačila pri ograji, kjer se je preoblekel. Nihče natanko ni vedel kaj se je zgodilo in kam je lahko šel. Njegov oče je še eno leto ostal tam, da je dokončno ugotovil kaj se je zgodilo. Mama in Gretel pa sta odšla nazaj v Berlin kjer sta vsak dan jokale, ker sta ga pogrešale.